

0	2	4	6	8	10	12	13	16	19	22	27	30	36	48	55	57	69	72	85	96	99	100

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Kaaos uhkaa kuntakenttää

Kuntauudistus on pääministeri Jyrki Kataisen (kok.) hallituksen kärki-hanke. Asiantuntijoiden ja kunta-päättäjien vastustuksesta huolimatta hallinto- ja kuntaministeri Henna Virkkunen (kok.) on ajanut hanketta kuin käärmettä pyssyyn.

Yleisradion perjantaina haastattelemat lain-säädäntöprofessorit tyrmäsivät hallituksen kuntauudistushankkeen poikkeuksellisen epäonnistuneena lakihankkeena. Heidän mie-lestään kuntauudistus ei pysy enää kenenkään käsissä. Jos hallitus ei saa ajatuksiaan pikaisesti kasaan, on kuntakentällä edessä täysi kaaos.

Itä-Suomen yliopiston lainsäädäntötutki-muksen professorin Anssi Keinänen mielestä kuntauudistuksen suurin ongelma on vaihto-ehdottomuus. Hänen mielestään hallitus ei ole vaivautunut edes selvittämään, mitä Suomen kaltaisissa muissa länsimaissa kuntarintamalla tapahtuu. Keinänen mukaan jo pelkkä vilkaisu Ruotsiin säästäisi kuntauudistajat monelta työtapaturmalta.

Keinänen pitää kuntauudistuksen valmistelua malliesimerkkinä siitä, miten ei missään nimessä saisi toimia. Tutkijana hän pitää kuitenkin hyvänä, että kerrankin huomaa, kuinka vähäi-sellä tietopohjalla lainvalmistelua Suomessa harjoitetaan. Hänen mielestään käsillä ovat hyvät farssin ja katastrofin ainekset.

Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen professori Jyrki Talan mielestä mittava ja historiallisen suuri uudistus vaatisi ehdottomasti tukeen perusteellisen valmistelutyön ja syvällisen yhteiskunnallisen keskustelun. Hänen mukaansa kuntauudistuksen liittyvä neljä suurta uudistusta: kuntarakenne-, sote-, valtionosuus- ja kuntalakiuudistukset.

Hallitus yrittää Talan mukaan epätoivoisesti edetä näiden uudistusten suhteen samanaikai-sesti, mutta selkeä linja ja yhteinen keskuishajaus puuttuvat.

Tampereen yliopiston kunnallisoikeuden professori Asko Uotin mukaan valtiovalta on suututtanut kunnat ylimieliseltä vaikuttavalta sormenheristyksellään. Hänen mielestään monille on jäänyt epäselväksi, mikä on hallituk-sen suhtautuminen kuntien itsehallinnolliseen asemaan.

Asiantuntijoiden voimakas kritiikki ei hetkauta ministeri Virkkusta, vaan hän puhuu edelleen vahvojen peruskuntien puolesta. Hänen mielestään esimerkiksi kuntien itsehallinnon yhteydessä voi kysyä, miten laajaa itsehallinto on, kun kunnalla pitäisi olla voimavaroja tehdä muutakin kuin lakisääteisiä tehtäviä (MT 25.1.).

Työ tutuksi nuorelle

Elintarviketeollisuusliitto ETL ja sen jäsenyritykset järjestivät viime viikolla esittelypäivän koululaisille. Satoja nuoria eri puolilla Suomea kävi tutustumassa ruoka-alan tehtaisiin ja kuulemassa ruokateollisuu-desta työpaikkana.

ETL:n kutsu kouluille kävi nyt kuudetta kertaa. Vastaava toiminta oppilaitosten kanssa on tuttua myös muilla toimialoilla.

Lapset saavat nykyään yhä harvemmin kosketusta siihen, mitä työ oikeastaan on ja miksi aikuiset sitä tekevät. Opettajan työtä he pääsevät seuraamaan päivittäin, samoin ehkä bussikuskin tai kaupan myyjän. Jopa omien vanhempien työ voi olla lapselle täysin vierasta.

Siksi kaikki mahdollisuudet työelämään ja erilaisiin töihin tutustumiseen ovat nuorille erittäin tärkeitä. Tässä koululla ja työnantajilla olisi nykyistä tiiviimmän yhteistyön paikka.

Työmarkkinoilla tämä tarve on huomattu.

Hallinto- ja kuntaministeri Henna Virkkunen (kok.) mukaan kuntauudistus pysyy aika-talussa.

Virkkunen on oikeassa siinä, että kunnilla on tekemistä lakisääteisistä tehtävistä selvitytymisessä. Valtiovarainministeriössä tehdyn selvityk-sen mukaan kunnilla on 535 lakisääteisistä tehtä-vää. Rakenteiden sijaan pitäisikin pohtia kuntien tehtäviä sekä kuntien ja valtion välisiä suhteita.

Voimakkaasta arvostelusta huolimatta Virk-kunen vakuuttaa, että kuntauudistuksen aika-taulu pitää. Kuntien on annettava lausuntonsa maaliskuun 7. päivään mennessä ja tehtävä selvitykset ja liittymispäätökset 1.4.2014 mennessä. Lausuntojen antamista ja selvitysten tekemistä helpottaisi, jos tiedettäisiin mistä esimerkiksi sote-uudistuksessa on kysymys.

Kuntien ei ole Virkkusen mukaan mikään pakko liittyä yhteen. Yhdistyminen kuitenkin hänen mielestään kannattaa, koska kaikki lain-säädäntö tulee tukemaan vahvoja kuntia. Käy-tännössä tämä tarkoittaa vapaaehtoisia pakkoa. Hallituksen eväät kuntauudistuksen ja siihen olennaisesti liittyvien muiden uudistusten suhteen ovat levällään. Jotta kuntakenttä ei ajautuisi asiantuntijoiden pelkkäämään kaok-seen, pitäisi hallituksen pysähtyä miettimään mitä uudistuksilla todella haetaan.

Ensi kuun puoliväliriihessä on hyvä tilaisuus puhaltaa peli poikki.

Käsillä ovat hyvät farssin ja katastrofin ainekset.

Yrityksissä ymmärretään, että suurten ikä-luokkien eläköityessä uusista osajista joudu-taan jatkossa kilpailemaan. Ei ole yhdentekevää, millaisen kuvan toimiala tai yritys antaa itsestään työnantajana.

Kesätyöt ovat nuorille yleisin ja myös luontevin tapa saada ensikosketus työelämään. Taantuman ja irtisanomisten aikana huolena onkin, kuinka tämä mahdollisuus pystytään nuorille tarjoamaan.

Keskeiset työmarkkinajärjestöt vetosivat torstaina yhdessä sen puolesta, että kesätyö- ja harjoittelupaikkoja tarjottaisiin helkosta taloustilanteesta huolimatta. Nuorelle ensim-mäinen työ voi olla ratkaisevan tärkeä, mutta sitä se voi olla myös yritykselle työvoiman saannin kannalta.

Työ on paras tapa estää syrjäytymistä ja parantaa hyvinvointia. On suuri vahinko, jos nuori ei saa siihen mahdollisuutta.

Maaseudulla koetaan kiukkua ja voimattomuutta nykyistä suur-petopoliittikkaa kohtaan.

reijo.vesterinen@maaseuduntulevaisuus.fi

Ennen EU-aikaa Suomi pärjäsi susien kanssa. Nyt maan ylimmät riistaviranomaiset ovat EU:n lyhyessä talutusnuorassa, tai ainakin antavat ymmärtää olevansa.

Maaseudun ihmisistä valtaosa äänesti koko EU:hun liittymistä vastaan. Sinne Suomi kuitenkin meni. Suurpetoasioiden hoito koetaan yhdeksi erittäin kielteiseksi asiaksi sopassa, jossa EU:lla on suurin kauh.

Perhon tapaus on räikein esimerkki niiden ihmisten turhautumisesta, jotka asuvat susien kanssa samoilla reviireillä.

Maaseudulla koetaan kiukkua ja voimatto-muutta nykyistä suurpetopoliittikkaa kohtaan. Suurpedoista hankalin eläin on susi, sen myöntävät lähes kaikki.

Suomessa ei ole laajoja asumattomia erä-maita, joissa satoja susia voisi elää ilman ihmis-kontaktia. Toisin on muualla Euroopassa, missä sudet voivat asua esimerkiksi vuoristoissa. Harvalukuisin asutus on Suomen Lapissa, mutta se on poronhoitoaluetta ja siellä susia ei suvaita. Kuluvan metsästysvuoden aikana 1.8. alkaen poronhoitoalueella on tapettu Suomen

Päätoimittaja

Lauri Kontro

Toimituspäälliköt

Jussi Martikainen

Tiina Taipale

VIERASYLIÖ

Émile Durkheim – uskonnollinen sosiologi

”Alussa kaikki oli uskonnollista”, kirjoitti Émile Durkheim teoksessaan Itsemurha. Durkheimin uskonnon määrittelyä ja ihmisten sosiaalista toimintaa koskevat tutkimukset ovat edelleen kirpaisevan ajan-kohtaisia.

Ranskalaisen sosiologi ja antropologi Émile Durkheimin kuolemasta tuli kuluneeksi 95 vuotta viime vuoden marras-kuun 15. päivä.

Rabbi-isän ja porvarissukuisen äidin vuonna 1858 syntynyt vesa kasvoi ortodoksijuutalaisessa yhteisössä. Durkheimista ei kuitenkaan tullut sukunsa perinteen jatkajaa.

Hänen loistava koulumenes-tyksensä avasi ovet Pariisiin elitin opinahjoon École Norma-le Supérieureen sekä aikanaan ensimmäiseksi Pariisin yliopiston sosiologian professoriksi.

Durkheimia, joka oli moraalin tieteellisestä tutkimisesta kiin-nostunut rationalisti, pidetään yhtenä vaikutusvaltaisimmista inhimillisen maailman koko-naisvaltaisista ajattelijoista.

Poliittiselta kannaltaan libe-raali ja eräänlainen sosialisti Durkheim piti aikansa yhteis-kunnan ongelmien syynä moraalin rappeutumista sekä katolisen kirkon ylivaltaa. Siitä huolimatta hän korosti uskonnon yhteisöä rakentavaa merkitystä.

Durkheim halusi korvata katolilaisuuden sosiologialla, koska hän uskoi sosiologian tarjoavan keinoja yhteiskunnal-lisiin ongelmiin vaikuttamiseen.

Uskonto on mutkikas kokonaisuus Durkheimin teoksista on suomennettu teokset ”Sosiaali-sesta työnjaosta”, ”Sosiologian metodisäännöt”, ”Itsemurha” sekä hänen pääteoksensa, sata vuotta sitten valmistunut ”Uskontoelämän alkeismuodot”.

Pääteoksessaan hän määrit-teli uskonnon niin, että uskon-nollinen ja sosiaalinen sulau-tuvat lopulta yhteen. Ne ovat käsitteinä hänen mukaansa synonyymeja. Uskonto tulisi kohdata uskonnollisen ihmisen näkökulmasta.

Ihmiset mielivät olemassa-olonsa välttämättömyydet maailmankatsomuksesta tai uskonnostaan riippumatta. Durkheim lähestyy uskontoa ajatuksella ylliuonnollisesta: siitä ei voi saada tietoja eikä sitä voida myöskään ymmärtää.

Toisaalta hän tutkii uskontoa jumala-käsitteen kautta.

Joistakin suurista uskonnoista puuttuu idea jumalista tai hengistä. Silti uskonnossa on Durkheimin näkemyksen mukaan olemassa kirkollisia seremonioita eli riittejä, jotka eivät riipu jumalia tai henki-

Ihmisessä sisä-syntyisenä oleva jumalakaipuu tarvitsee jonkin perustan.

olentoja tarkoittavista ajatuk-sista.

Uskonto on myyteistä, opin-kappaleista, riiteistä ja sere-monioista koostuva mutkikas kokonaisuus.

Jako pyhään ja maalliseen

Kaikissa tunnetuissa uskonnolli-sissa uskomuksissa on piirteenä jako pyhään ja profaaniin eli maalliseen.

Durkheim pitää pyhän ja profaanin välistä eroa niin absoluuttisena, ettei inhimil-lisen ajattelun historiassa ole toista esimerkkiä kahdesta keskenään niin jyrkästi vastak-kaaisesta luokasta.

Kiellot suojelevat ja eristävät pyhiä asioita. Profaanit asiat ovat sen sijaan niitä, joihin kieltoja sovelletaan ja joiden pitää pysytellä etäisyyden päässä pyhistä asioista.

Uskonnollisten uskomusten mielikuvat ilmentävät joko

pyhien seikkojen luonnetta keskenään tai suhteessa profaaneihin seikkoihin.

Tietty määrä pyhiä asioita muodostaa omanlaisensa yhtenäisen järjestelmän. Näin uskomusten kokonaisuudesta ja niitä vastaavista riiteistä ”syntyy” uskonto.

Uskonto on pikemminkin erillisten ja itsenäisten osien kokonaisuus kuin yksi ja ainut idea tai periaate, näkee Durkheim. Siksi hän erottaa toisistaan uskonnon ja magian, koska uskonnolliset uskomukset aikaansaavat ykseyttä ja magian kannattajilla ei puolestaan ole yhteenkuuluvuutta eikä kirkkoa.

Uskonto on yhteisöllisyyden syy ja seuraus. Uskontoa on mahdollista tarkastella elävänä ilmiönä.

Durkheimin näkemys pyhän ja profaanin erosta on laajalti hyväksytty eräaksi uskonnon määrittelyn ja tarkastelun lähtökohdaksi. Hänen vaiku-tuksestaan uskontoa on tarkas-teltu sosiologiassa, antropolo-giassa ja uskontotieteen saralla ensisijaisesti eräänlaisena sosiaalisena annettuna ilmiönä.

Uskonnollinen Eurooppa

Uskonnollisessa elämässä on olennaista pyhään liittyvä uskomusten ja tapojen järjes-telmä. Sen osana eurooppa-

lainen kristillinen moraali on heikkenemässä, Durkheimin mielestä suorastaan vanhene-massa.

Durkheim havaitsi, että yksilön persoonallisuuden kunnioittaminen niin lähim-mäisessä kuin itsessä ei kuiten-kaan lopulta yletä kristilliseksi ajatuksiksi saakka. Tässä suhteessa hän epäili aikansa uskontojen jumalia.

Ovatko nykyisen lähimmäi-senrakkautemme taustalla individualistiset vai kristilliset pyrkimykset? Mihin epäilevä eurooppalainen asemoi tänään itsensä?

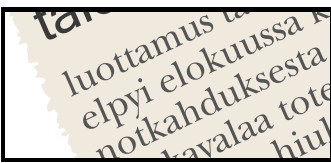
Useat tutkimustulokset kertovat, että uskonnon harjoittaminen vähenee ja sen myötä Jumalaan uskomien koskettaa henkilökohtaisesti yhä harvempaa.

Tilalle tulee tällöin jotain muuta. Ihmisessä sisäsyntyisenä oleva jumalakaipuu tarvitsee jonkin perustan ja jonkun, johon ankkuroitua.

Vaikka kristinuskon asema olisikin horjumassa eurooppa-laisessa ajattelutavassa, ei sen sisältö siitä huolimatta ole vanhentunutta tai tarpeetonta. Sen vahva traditio on kestävä ja sanoma edelleen vastaantä-misen arvoinen.

TERO SAAPUNKI
Kirjoittaja on torniolainen seurakuntapastori.

LEHTIKATSAUS

Aikalisä kunta-uudistukseen

Sanomalehti **Ilkka** suosittelee noudattamaan lainsäädäntötut-kimuksen professorien toivetta kuntauudistusten aikalisästä. Professorien mukaan kunta-kenttää odottaa kaaos, ellei hallitus löydä suunnitelmilleen yhteistä johtolankaa.

”Mitä häviäisimme, jos maamme hallitus viheltäisi kuntauudis-tuksessa pelin poikki, istuisi alas kartoittamaan kuntien oikeat ongelmat ja tarpeet ja ryhtyisi vasta sitten karttojen piirtämi-seen?”

”Hallituksen hapuilu tulevai-suuden haasteissa ja rakenteissa alkaa vaikuttaa jo kuntien perustyyhön.”

”Professorit Anssi Keinänen ja Jyrki Tala muistuttavat myös, että yhden vaihtoehdon lainsä-däntöhankkeet ovat läntisissä demokratioissa harvinaisia.”

Metsästäjien maine menee

Perhossa tapahtuneet susien salakaadot turmelevat metsäs-täjien mainetta, kirjoittaa **Savon Sanomat**.

Ilmeisen kokeneet metsästä-jät viirtivät viikko sitten lauan-taina Suomenselan erämaihin lippusiiman, jonka sisältä he ehtivät kaataa viidestä sudesta kolme ennen poliisin paikalle tuloa.

”Salakaato on sikälikin ihmeel-linen, etteivät perholaiset olleet edes halunneet hakea poikkeus-lupaa Suomen riistakeskuksetta, vaan ottivat oikeuden suora-nuottisesti omiin käsiinsä. Seli-tykseksi ei riitä, että 1990-luvun puolivälissä alueelle jäi hyvin huono kuva podoista, kun koirasudet raatelivat hengiltä kymmeniä koiria.”

”Edessä oleva oikeudenkäynti on kiusallinen koko suomalai-selle metsästäjäkansalle. Muu-taman ihmisen vuoksi kyseen-alaisetaan parin-kolmensadan tuhannen eränkävijän eettinen käyttäytyminen. Häränsavuille joutuu todennäköisesti myös Suomen valtio, Euroopan unioni on neuvonut jo tätä ennen suomalaisille, miten susiin pitää suhtautua, ja nyt näitä neuvoja esitetään entistäkin tiukemmassa äänilajissa.”